

BOHORSKI POROČEVALEC

Dopolnjena izdaja

BOHOR, MAREC 2012

TEKTONSKI PRELOM PRI PETROVI SKALI

Drage planinke in planinci,
spoštovane članice in člani društva

Izteka se triletno mandatno obdobje, za katero ste nam zaupali vodenje društva. Težko je oceniti svoje delo, ali smo naredili dovolj in dovolj dobro, zagotavljam pa vam, da smo si prizadevali po svojih najboljših močeh. Zato bom le na kratko opisal, kaj je bilo narejeno v tem mandatu, poročila posameznih odsekov in komisij najdete v nadaljevanju tega biltena, oceno našega dela pa prepuščam vam.

Naš vsakoletni program aktivnosti obsega plan izletov, tradicionalnih prireditvev, mladinskih taborov, taborov za starejše člane in družine ter skrb za kočjo in planinske poti na Bohorju. V preteklem letu smo imeli planirana po dva planinska izleta mesečno, a vsak mesec nam je uspelo zbrati dovolj prijav le za enega, drugega smo morali odpovedati, zato za leto 2012 načrtujemo le po en izlet mesečno. Organizirali smo tudi planinske izlete izven Slovenije - prehodili smo najlepše poti na Velebitu in se povzpeli na nekaj tri tisočakov v italijanskih in avstrijskih Alpah.

Zelo aktivna je seniorska pohodniška skupina. V preteklem letu so organizirali kar 30 pohodov s povprečno 13 udeleženci.

V sodelovanju z mentorji vsako leto organiziramo planinski izlet za mlade planince iz osnovnih šol Senovo, Koprivnica in Brestanica. Naši vodniki sodelujejo tudi pri izvedbi šole v naravi, ki jih organizirajo osnovne šole na Bohorju.

Vsa tri leta so izredno lepo uspeli mladinski planinski tabori. V maju je organiziran mini otroški tabor na Možnici – na Bohorju, poleti pa poletni planinski tabor, ki se ga običajno udeleži preko 30 mladih planincev. Vso organizacijo tabora, od priprav do same izvedbe (rezervacija in priprava tabornega prostora, zbiranje prijav, vodenje tabora, vodenje planinskih pohodov, animacijske aktivnosti v taboru, kuhinja, oskrba) izvede mladinski odsek povsem samostojno, kvalitetno in odgovorno. Lani so taborili na Pokljuki in poleg drugih pohodov je večini udeležencev tabora (razen najmlajših) kljub muhastemu vremenu uspel vzpon na vrh Triglava.

Manj številčni, a prav tako uspešni so tudi vsakoletni tabori za starejše planince in družine. Bivanje je urejeno nekje v vznožju Alp, za pohode pa se dogovarjajo sproti, glede na vreme ter počutje in želje udeležencev. Vedno se vrnejo domov zadovoljni, z obilico načrtov za naslednje leto.

Bolj ali manj smo uspeli ohraniti vse tradicionalne prireditve:

- Prvo nedeljo po novoletnih praznikih se na Bohorju srečamo planinci posavskih društev. Udeležba je odvisna od vremena, običajno pa se nas zbere več kot stotina.
- Letos je bil že 18. Valentinov pohod iz Kozjega na Bohor. Zaradi slabega vremena (hud mraz, veter, sneženje) se ga je letos udeležila dobra stotina, v preteklih letih pa so bile običajno tri in več.

- V maju bo že 35. Jezikova nedelja. Upamo, da bomo to tradicijo nadaljevali vsaj še nekaj časa, dokler se kaže interes obiskovalcev.
- Do sedaj smo že 10 let zapored izvedli Juriš na Bohor v okviru prireditve ob občinskem prazniku. Udeleži se ga med dvema in tremi desetimi pohodniki, zanimiv je predvsem zato, ker vselej izberemo drugo - katero od manj poznanih poti na Bohor, konča se pa v koči.
- Vsako leto ob koncu poletja sta prejšnja najemnika organizirala Večer na Bohorju. Tradicijo nadaljujeta tudi nova najemnika, Renata in Mladen. Lani sta k sodelovanju povabila senovske folkloriste in svojega prijatelja, glasbenika Vlada Kalemberja, ki je privabil zavidljivo število obiskovalcev in veselo vzdušje ohranjal pozno v noč.
- Le Kostanjeva nedelja nam nekako »izzveneva«. Od nje je ostala le še navadna nedelja s prgiščem kostanja. Potrebno bo razmisliti, ali jo opustiti ali pa se potruditi z organizacijo tako, da bo spet zanimiva in privlačna za obiskovalce.

V zadnjih treh letih smo pridobili tri mlade vodnike. Gregor, Klemen in Žiga so takoj po opravljenem tečaju za vodnika PZS A kategorije (za lahke kopne ture) sodelovali v mladinskih taborih kot vodniki – pripravniki. Svoje novo-pridobljeno znanje so v okviru planinske šole prenašali na udeležence tabora. V preteklem letu so Simon, Damjan in Gregor opravili tečaj za vodnike B kategorije (za zahtevne kopne ture), v letošnji pomladi pa so se Simon, Damjan, Gregor in Klemen usposobili za vodnike D kategorije (za lahke snežne ture). Sedaj imamo 13 vodnikov z licenco vodnika PZS. Vsi so izredno sposobni in odgovorni, skratka: odlični vodniki.

V zadnjih treh letih smo naše bohorske poti prehodili z »GPS-om« in tako omogočili njihov elektronski opis v register planinskih poti PZS. Mnogi obiskovalci Bohorja pohvalijo urejenost poti. Pohvale veljajo našim markacistom, ki zgledno čistijo in označujejo poti. V januarju letos so imeli v koči na Bohorju svoj letni zbor markacisti zasavsko –posavskega

MDO in ob tej priliki so našemu Boštjanu podelili častni znak MDO. Boštjan, iskreno čestitamo. Trenutno imamo le enega markacista s formalno licenco. Upamo, da se bo še kateri izmed članov društva odločil za opravljanje tečaja za markaciste.

Velik organizacijski in finančni zalogaj je vzdrževanje planinske koče. V pretekli treh letih smo zamenjali del kritine in lesenega ostrešja na starem delu. Zgrajen je bil dodaten vodohran za zagotovitev nemotene oskrbe koče z vodo. Ivo pa je postoril še marsikaj v koči in okolici, od igral za otroke do »kamina« za peko. Vendar se kar sproti pojavljajo novi problemi. Letošnja zima z dolgotrajnimi nizkimi temperaturami nam je pokazala nekaj pomanjkljivosti, ki jih bo potrebno upoštevati pri nadaljnji skrbi za kočo in oskrbi z vodo.

Jeseni smo načrtovali vgradnjo biološke čistilne naprave za odpadne vode iz koče. Pridobili smo ponudbe, izbrali izvajalca, pridobili vsa soglasja razen soglasja lastnika zemljišča ob koči, kjer se je malo zapletlo zaradi našega nepoznavanja sosedov, nato pa še zaradi »vezane trgovine«. Sedaj smo že na koncu postopka pridobivanja soglasja in dogovarjanja z Občino Krško. Sprožili smo tudi postopek za zamenjavo našega zemljišča, na katerem leži cesta proti Planini, za del občinskega zemljišča pred kočo, tam kjer bo čistilna naprava. Predvidevamo, da še to pomlad začnemo z deli.

Končala se je tudi zgodba o postavitvi novega, veliko višjega stolpa za potrebe radio-zvez »različnih« interesentov in uporabnikov na Špic-hribu. Vsa naša opozorila in predlogi, da skupaj najdemo primerno rešitev, v vseh preteklih letih so bili brez pravega odziva. Iskali smo sogovornike, investitorji pa so brez soglasij in gradbenih dovoljenj nadaljevali z deli, dokler nismo problem predstavili občinskim svetnikom. Občinski svet je problem Špic-hriba obravnaval v januarju letos in soglasno izglasoval zaustavitev gradnje novega telekomunikacijskega objekta.

Veliko energije in časa nam je v preteklem mandatu vzelo iskanje novega najemnika koč. V letu 2010 smo uspeli najemno pogodbo s tedanjima najemnikoma podaljšati še za eno leto - do junija 2011. Že jeseni 2010 smo objavili razpis za novega najemnika. Dobili smo nekaj ponudb, razpisna komisija je z vsemi kandidati opravila razgovor, vendar se je izbrana kandidatka tik pred podpisom pogodbe premislila. In ves postopek smo spomladi 2011 začeli znova. V okviru drugega razpisa je komisija izbrala sedanjo najemnico Renato Zidarič. Malo smo se dogovarjali, usklajevali, razreševali problematiko, ki se je sproti pojavljala...in sedaj lahko rečemo, da se že bolje razumemo. To dokazuje tudi število obiskovalcev, saj je bilo samo v januarju letos v knjigo prijateljev Bohorja vpisanih preko 1.100 obiskov.

Ocenjujemo, da je naša spletna stran lepo zaživela in jo redno obiskujete ter vam je zanimiva. Vsaj tako kaže število obiskov v galeriji fotografij. Predvsem smo želeli, da so informacije na spletni strani aktualne, zanimive in koristne. Veseli nas, če smo v tem uspeli.

V zadnjih dveh zimskih sezonah smo organizirali planinske potopisne večere. V začetku so bili le enkrat mesečno, sedaj pa se dobivamo dvakrat na mesec. Oblikovala se je skupina 20 – 30 bolj ali manj stalnih obiskovalcev. Veseli nas, da smo se uspeli pri organizaciji povezati s člani sosednjih društev, s katerimi lepo sodelujemo in medsebojno gostujemo s prikazi potovanj v organizaciji planinskih društev in avanturističnih potepanj individualnih popotnikov.

Uredili smo društveno knjižnico, iz katere si člani lahko izposodijo planinsko leposlovje, vodnike, priročnike, zemljevide in še kaj. Seznam vsega je dostopen tudi na naši spletni strani.

UO je sprejel sklep, da se PD vpiše v register prostovoljskih organizacij. Nova zakonodaja s tega področja nam omogoča, da z ustreznim vodenjem evidenc o opravljenem delu prostovoljcev, kar pa planinci nedvomno smo, lahko opravljeno delo uveljavljamo kot vrednost lastnega vložka v razne projekte in investicije; pri določenih razpisih imajo takšna društva prednost.

Ob koncu se želim zahvaliti vsem članom UO, odsekov in komisij, pa tudi vsem, ki ste sodelovali in nam pomagali, čeprav niste imeli »formalnih« zadožitev. Zelo dobra ekipa smo bili in lepo je bilo delati z vami. Iskrena hvala vsem. Hvala tudi vsem, ki ste se udeleževali naših izletov, taborov in prireditev, saj brez vašega odziva in udeležbe naše delo ne bi imelo smisla. In še posebej hvala vsem, ki ste nam s sponzorskimi in donatorskimi sredstvi pomagali uresničiti program.

Spoštovani člani društva, upam, da smo s svojim delom izpolnili vaša pričakovanja in boste brez zadržkov ali pomislekov razrešili dosedanje organe društva.

PREGLED ČLANSTVA V LETU 2011

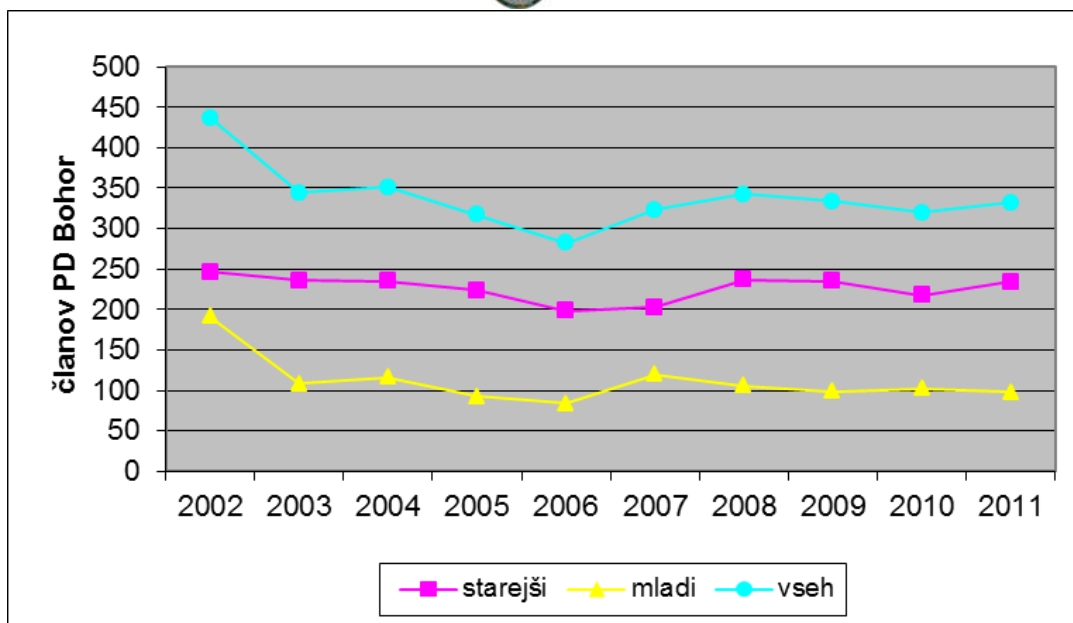
	A	B	B1	S+Š	P+O	Po-PD	skupaj
ženske	0	76	5	13	26	39	159
moški	3	81	8	22	37	22	173
skupaj	3	157	13	35	63	61	332

Vrste članov:

A	člani (najbolj aktivni, z največ ugodnostmi)
B	člani (aktivni, z večino ugodnosti, starosti nad 18 let – zaposleni in niso dijaki ali študentje)
B1	člani (aktivni, z večino ugodnosti, starosti nad 65 let)
S+Š	člani (srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi do 26. leta starosti, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov)
P+O	člani (predšolski in osnovnošolski otroci)
Po-PD	člani (člani PD, ki delujejo v PD, podpirajo njegovo delovanje, ne zahajajo pa v gore - »podporni« člani PD Bohor Senovo)

Pregled članstva zadnjih 10 let:

leto	starejši	mladi	vseh
2001	252	219	471
2002	246	191	437
2003	236	108	344
2004	235	116	351
2005	224	93	317
2006	198	84	282
2007	203	120	323
2008	237	106	343
2009	235	99	334
2010	218	102	320
2011	234	98	332

POROČILO MARKACISTOV

V preteklem letu smo markacisti opravili vse naloge, ki smo si jih zadali v našem planu.

Kot vsako leto, smo tudi v letu 2011 prehodili naše poti in na njih odpravili pomanjkljivosti. Opažamo, da so posameznikom še vedno v napoto smerne table. Te so odstranjene, velikokrat pa tudi poškodovane s strelnim orožjem.

Kompletno smo obnovili del poti št. 229 od planinske kočice na Bohorju do Mrzle planine. Akcija je potekala 20.5.2011. Sodelovali smo štirje markacisti in za to porabili 24 ur.

Za pripravo smernih tabel in popravilo oglasne omarice sva dva markacista porabila 12 ur. Nabavili smo tudi dve tabli, ki prepovedujeta hojo po "Velikem travniku" pod planinsko kočico na Bohorju.

Strošek vzdrževanja vse naših poti za leto 2011 znaša ca. 200,00 EUR. V tem znesku so zajeti stroški nabave tablic, barv, čopičev in malice markacistov.

Tudi v prihodnjem letu se bomo prizadevali, da bodo naše poti urejene in označene.

Načelnik markacistov PD "Bohor" Senovo: Stane Mirt

POROČILO SENIORSKE SKUPINE

Ne včeraj, ne jutri, samo danes je naš dan. To je naslov našega bloga, kjer lahko dnevno spremljate kje in kod smo hodili. Povezava nanjo je narejena tudi iz društvene spletne strani. Včasih nas je na pohodih več, včasih manj. Kakor nanese vreme in čas posameznikov. Vsekakor pa lahko povemo le-to, da smo se vedno imeli nadvse lepo, brez nezgod in poškodb. Težko je z nekaj besedami povedati vseh doživetij, novih spoznanj in novih pogledov. Pridružite se nam, kdor se lahko! Lepo vabljeni v članstvo PD Bohor Senovo.

Tabela: Število pohodnikov-seniorjev v letu 2011

Zp.št.	Datumi v letu 2011:	Smeri pohodov:	Št. pohodnikov:
1	5.1.	Mali Kamen-Još-Zakšek-Senovo	19
2	26.1.	Senovo-Čerenc-Armeško	17
3	9.2.	Jablanca-bolnica-koča Bohor	16
4	23.2.	Brestanica-Bučerca-Grmada	8
5	9.3.	Hrastnik-Gore-Kopitnik-Rim. Toplice	12
6	23.3.	Radeče-Svibno-Počakovo-Radeče	14
7	6.4.	Celje-Vipota-Tovsti vrh-Grmada	12
8	20.4.	Pragozdovi (Krakovski, Kočevski)	8
9	4.5.	Stična-Gradišče-Pristava-Obolno	12
10	25.5.	Brestanica-Jerički dol-Veliki dol	17
11	1.6.	Črni kal-Kraški rob-Hrastovlje	4
12	12.6.	Radeče-Sopota-Slap Sušjek	6

13	25.6.	Svetina-Srebotnik-Celjska koča	4
14	28.6.	Šmohor - Gozdnik	2
15	6.7.	Bodental-Vgrizova planina (Avstrija)	24
16	3.8.	Golava in Hom	13
17	16.8. do 21.8.	Tabor odraslih planincev-Bohinj	17
18	25.8.	Iz Kota na Triglav in v Krmo	5
19	7.9.	Podsreda-Izvir Trebčice	20
20	2.10.	Kozjanski sadovnjaki (Koprivnica-Križe-grad-grad Podsreda)	17
21	19.10.	Bohorski slapovi z gosti iz Tržišča	13
22	2.11.	Po raških gričih naokoli	28
23	9.11.	Iz Podsrede na grad in v Gorjane	18
24	16.11.	Pijana gora-Veliki Trn in nazaj	24
25	23.11.	Zalog-Skalica-Možnica-Zalog	16
26	30.11.	Pokojnik-Ajdovski gradec	11
27	3.12.	Sevnica-Lamperče-Sevnica	5
28	14.12.	Trška gora-Rore-krški grad	13
29	21.12.	Šmarna gora in Ljubljana	11
30	28.12.	Libna nad Krškim	15
SKUPAJ:			401

Pri izbiri samo ene slike s pohoda pa smo imeli velike težave, saj jih je nastalo nešteto in vsaka je po svoje lepa.

Visoki Kanin.

Pohod skozi pragozd na Kočevskem.

PRIJATELJI BOHORJA V LETU 2011

100 ali več obiskov Bohorja

1.	Sanda Roman	351
2.	Tovornik Franc	206
3.	Umek Robert	180
4.	+ Andrejaš Darko	151
5.	Starc Peter	137
6.	Županc Angela	117
7.	Županc Franc	117
8.	Rihter Miro	113
9.	Robek Marija	111
10.	Glogovšek Rudi	103
11.	Motore Marjan	102
12.	Klenovšek Drago	101
13.	Gabrič Aleš	100
14.	Rado Omerzu	100
15.	Roštohar Marijan	100
16.	Simonišek Nataša	100
17.	Županc Jože	100

Nad 50 do 100 obiskov

18.	Labus Nikola	98
19.	Mihorič Jože	95
20.	Starc Stanka	92
21.	Špiler Jože	90
22.	Jug Franc	85
23.	Vraničar Matjaž	85
24.	Pustavrh Robert	84
25.	Juh Jože	82
26.	Glogovšek Olga	81
27.	Jug Darja	81
28.	Mahovne Albina	80
29.	Jeler Stane	77
30.	Lipovž Meta	75

31.	Jeler Irena	72
32.	Vovčko Boris	72
33.	Ivnik Bojan	70
34.	Pangrčič Matjaž	70
35.	Dimitrišin Tjaša	69
36.	Planinc Vili	66
37.	Roštohar Darja	66
38.	Tovornik Tone	66
39.	Vodopivec Tone	66
40.	Fekonja Boris	63
41.	Simonišek Dragica	61
42.	Robek Mitja	60
43.	Kozole Rajko	60
44.	Simonišek Miro	58
45.	Špiler Janja	58
46.	Fabjančič Danijel	56
47.	Županc Albertina	56
48.	Juh Zlatka	55
49.	Rožman Andraž	55

24 do 50 obiskov

50.	Colarič Boštjan	50
51.	Prijatelj Miloš	50
52.	Čerin Stane	49
53.	Kovačič Sandi	48
54.	Ribič Alenka	47

55. Srebotnik Rebeka	46
56. Grdovič Dejan	45
57. Stane Jeler	45
58. Andrejaš Meri	45
59. Božičnik Janez	43
60. Kodrič Ladi	43
61. Šterk Milan	43
62. Antolič Drago	41
63. Bratkovič Tomaž	41
64. Kovačič Bratkovič Suzana	41
65. Bezjak Albina	40
66. Bratkovič Živa	40
67. Petrič Alenka	40
68. Zorko Milan	40
69. Zorko Zdenka	40
70. Deržič Fani	39
71. Sanda Irena	39
72. Pustavrh Alenka	37
73. Medvešek Roman	36
74. Sotošek Vojko	35
75. Žajber Dejan	35
76. Kožar Ivan	35
77. Bučar Barbara	35
78. Grdovič Natalija	34
79. Dostal Andraž	33
80. Dostal Mojca	32
81. Kos Dušan	32
82. Tovornik Anica	31
83. Resnik Suzana	31
84. Šantej Igor	30
85. Vrček Miro	30
86. Drstvenšek Marjana	30
87. Troha Emil	29
88. Oštir Jože	29
89. Lackovič Mitja	28
90. Mežič Zvone	28
91. Pavlovič Anita	28
92. Petrič Slavko	28
93. Končina Viktor	28
94. Tovornik Vesna	27
95. Troha Brigita	27
96. Lužar Anja	27
97. Novak Aleš	25
98. Plevanč Barbara	25
99. Vegelj Silva	25
100. Hlastan Magda	24

Iskrene čestitke vsem, ki ste bili 100 in večkrat na Bohorju, za vašo vztrajnost, ter prisrčna hvala vsem prijateljem Bohorja, ki ga redno obiskujete.

Veliko zgodb je v knjigi prijateljev Bohorja, med njimi tudi žalostne. **Darko Andrejaš** se je zadnjič vpisal v knjigo 18. avgusta 2011. To je bil njegov 151. vpis v tem letu. Le koliko bi jih bilo do konca leta, če bi imel priložnost....? Vendar je v nekem lepem poletnem jutru zaspal. Za vedno. Veliko prezgodaj. Dragi Darko, hvaležni smo ti za tvoje prijateljstvo. Nisi bil le prijatelj Bohorja, tvoja srečanja so bila prijateljska z vsemi, ki si jih srečeval – na planinskih poteh ali v dolini. Radi se te spominjamo in za vedno ostajaš naš prijatelj.

Število vpisov v knjigo prijateljev Bohorja v preteklih nekaj letih:

Leto	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Število vpisov	4.482	6.125	5.962	8.084	9.031	9.938

Primerjava števila vpisov v knjigo prijateljev v zadnjih 6 letih kaže, da se število vpisov povečuje za dobrih 900 letno. Ob tem pa moramo upoštevati, da se v knjigo ne vpišejo vsi obiskovalci. Veliko jih je, ki pridejo na Bohor le občasno ali le na tradicionalne vsakoletne prireditve. K pohodnikom moramo prišteti tudi kolesarje, ki imajo svojo vpisno knjigo. Skratka: vse več nas je, ki vse pogosteje obiskujemo Bohor. Glavni razlog za to lahko pripišemo vse večji ozaveščenosti ljudi, da je ob

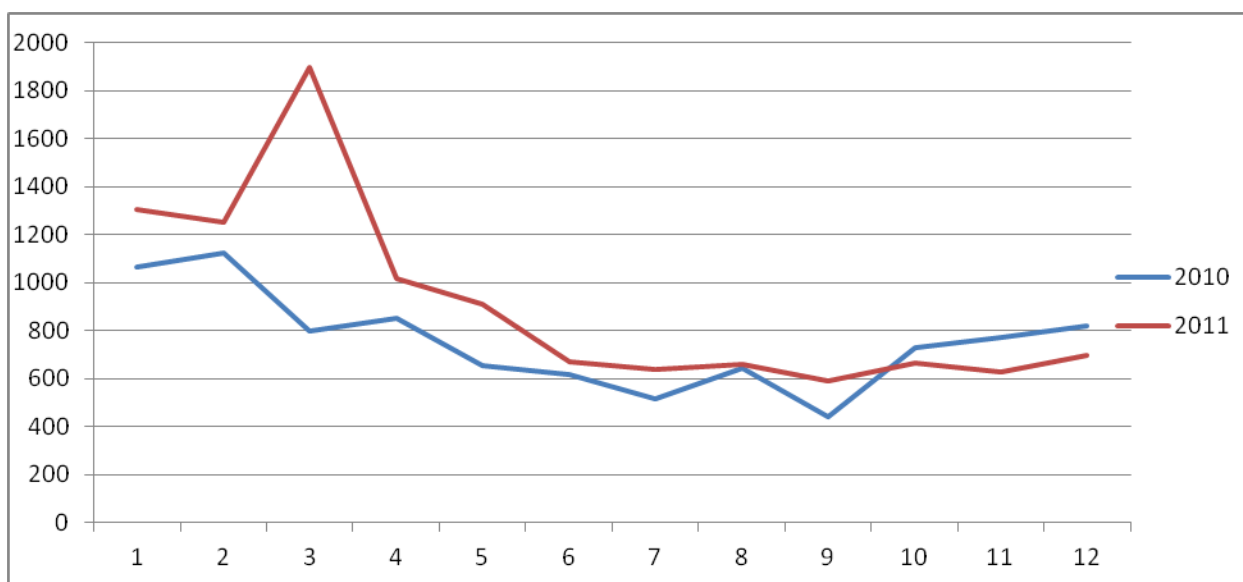
hitrem tempu ter vse bolj stresnem načinu življenja gibanje in redna rekreacija postala nujnost.

Naj prijatelji Bohorja v zadnjih 5 letih:

	2007	2008	2009	2010	2011	SKUPAJ
Sanda Roman	234	346	302	225	351	1458
Juh Jože	156	221	247	148	82	854
Starc Peter	120	135	120	150	137	662
Vovčko Boris		157	205	166	72	600
Špiler Jože	84	106	102	151	90	533
Tovornik Franc			203	109	206	518

Med rednimi obiskovalci Bohorja smo poiskali tiste najbolj zveste, ki so bili v zadnjih 5 letih vpisani v knjigo najmanj 500-krat ali v povprečju vsaj 100-krat letno. Vsem prisrčne čestitke!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Skupaj
2010	1.067	1.124	797	850	654	617	515	642	441	730	774	820	9.031
2011	1.303	1.252	1.900	1.016	909	672	639	658	591	667	629	698	9.938

Primerjava obiskov po mesecih pa nam pove, da nas Bohor najbolj privlači pozimi in zgodaj spomladi, v poletni vročini pa raje poiščemo svežino visokogorja. Ko poletna vročina pojenja, se spet pogosteje srečujemo na bohorskih poteh.

Vendar je ta naš Bohor lep, prijazen, tako prijetno domač v vseh letnih časih. Vabljeni in dobrodošli na njegovih poteh čim večkrat tudi v prihodnje.

PLANINSKI – POTOPIŠNI VEČERI V LETU 2011

Jeseni 2010 smo pričeli z organizacijo planinskih potopisnih večerov. V začetku smo se zbrali v sejni sobi poleg planinske sobe enkrat mesečno, sedaj pa že dvakrat na mesec. Oblikovala se je skupina približno 20 – 30 stalnih obiskovalce, ki ob fotografijah in pripovedi popotnikov spoznava domača in tuja gorstva, dežele, pokrajine, kontinente.

V prvi sezoni smo »obiskali« najvišji vrh evropskega kontinenta – Elbrus, najvišji vrh Afrike – Kilimanjaro, Etiopijo in Kenijo v osrednji Afriki, centralno Saharo s preko 3000 m visokim gorovjem Hoggar, Patagonijo - na skrajnem jugu Južne Amerike, Novo Zelandijo, »potovali« smo po Evropi od skrajnega severa do afriške celine – od Nordkappa do Maroka.

V letošnji sezoni smo z **Vinkom Šeškom** iz PD Lisca »vandrali« po planinskih poteh divje, gorate **Korziki** ter ob belih peščenih plažah **Sardinije**. Osupljivo lepoto divje pokrajine je dopolnjevalo bogastvo flore pozne pomladi.

V svoji drugi predstavitvi nas je Vinko odpeljal v **Jordanijo**, vznemirljivo, prijazno deželo z obilico sonca, kjer vsak kamen priča o zgodovini, kjer so se rojevale biblijske zgodbe, kjer so nepozabne dogodivščine po brezpotjih puščave, kjer sta tudi Mrtvo morje in znamenita Petra.

Danica Fux iz PD Brežice nam je predstavila čudovite **narodne parke srednje Amerike**: Death Valley, Yosemite, Antelope Canyon, Bryce Canyon. In radovedno smo si ogledali tudi Las Vegas.

Miro Četrnič je z nami podelil svoje doživetje poti **Camino de Santiago de Compostela**. Evropsko romarsko pot s tisočletno tradicijo - Jakobovo pot, od francoske meje do Santiaga, dolgo preko 800 km, je prehodil v 23 dneh. Miro je to pot vzel kot izziv in povedal je, da je bila to kar zahtevna preizkušnja, vendar mu ni žal. Menda že razmišlja, da bi jo ponovil – tokrat s kolesom.

Miro nas je v svoji drugi predstavitvi povabil v **Namibijo**, deželo čisto na jugozahodu Afrike, ki očara s svojo pokrajino in svojim prostranstvom: puščava Namib, nacionalni park z živalmi, ki prosto živijo v naravi, plemena Himb in Bušmanov... Namibija ponuja vse: od prvinskega afriškega življenja do sodobnosti z živahnim mestnim utripom.

Janez Levstik iz PD Lisca je predstavil potovanje sevniških planincev po **Bolgariji**. Povzpeli so se na Musalo - najvišji vrh Balkana, odkrivali planinske poti gorovij Rila in Pirin ter si osvežitev poiskali na obali Črnega morja.

Tone Petrovič je predstavil **geološko zgradbo in geološke zanimivosti Bohorja**. Smo mislili, da Bohor dobro poznamo, pa smo skozi to predavanje spoznali, da ima Bohor bogato geološko dediščino in je velika naravoslovna učilnica. Le z odprtimi očmi je treba hoditi po njegovih poteh.

V marcu nas je **Boris Fekonja** na svojem motorju odpeljal **iz Krškega do Cape Towna** v Južnoafriški republiki – štirimesečna pustolovščina, ki jo je res vredno videti, kaj šele doživeti!

Z **Danico Fux** se bomo v marcu podali na potep v **Armenijo in Gruzijo**. No, morda se odpravimo še v **Himalajo** – na treking okrog **Anapurn**.

El Camino – iz popotniškega dnevnika

14.9.11 Navarrete – Ciruena, 34km

Hitro sem se pobral s te Navarrete. Ni mi bilo simpatično ne mesto ne albergue, v katerem sem prenočil. Oskrbnik mi je deloval kot angleški major v pokoju, ona je pa prebiralala neko debelo knjigo na pločniku, namesto, da bi se posvetila popotnikom. Vse je bilo bolj za silo. Pa tudi neki tečni Francozi kakor da bi se spravili name. Eno preklasto ženšče se je zapičilo vame in mi skušalo nekaj dopovedati. Sem jo komaj ustavil, da ne vem kaj bi rada. Potem je še bolj izbuljeno nekaj komentirala. Nekdo drug je razburjeno mahal z rokama, naj vendar zapiram vrata, ker da je prepil in se bo prehladil. On je pa ležal na pogradu v kotu, pokrit, zunaj je bilo pa več kot trideset stopinj. Dobil sem tudi opomin, da naj vendar ne hodim na ženski sekret- to se mi je zgodilo nenamerno. No, zvečer so se ga pa eni še napili in so bili rahlo nesramni.

Ob pol sedmih sem z rukzakom že maširal po ulicah še spečega mesta. Nekaj težav je bilo pri iskanju markacij, vendar se je stvar kmalu uredila in kmalu se najdem na poljih. Pot je široka, makadamska, vodi med vinogradi, ki so lepo urejeni, polni zrelega grozdja. Zajtrka ni bilo. Ena banana, piškotek, malo soka. Hodim nekam težko. Nobene svežine ni v meni. Spotoma utrgam nekaj fig, en grozd. Korak za korakom po tisti valoviti pokrajini, sonce že močno pripeka, rukzak vleče nazaj, iščem pravi položaj zanj. Potem Najera. Mesto veliko kot Celje. Pravzaprav so mi ti prehodi skozi večja mesta kar zoprni. Tapkaš in tapkaš po tistem tlaku, te z glavne smeri vodi mimo razno raznih znamenitosti. Ti pa utrujen niti nimaš vedno želje, da bi postal in si te stvari ogledal.

Do Azofre pridem nekje v opoldanski uri. Malce razvlečena vas, ponekod z s propadajočimi hišami, nekatere pa prav lepo vzdrževane. Nabavim si nekaj pijače, nekaj prigriznem, da bom zmogel še zadnji klanec, ki je pred menoj. Sicer bi prav rad kar tu počakal, ker imajo prav simpatično, urejeno zavetišče. Pa grem. Pot se vzpenja, sonce žge, do tja je še dobrih devet kilometrov. Do Ciruene, namreč. Samo upaš, da bo tam zavetišče, ker ga priročniki ne omenjajo. Pa je bilo. Nekje tam v kotu vasi, malo manjše in originalno opremljeno. Vodil ga nek samski Španec, ki ga je okrančjal z razno raznimi slikicami, napisi, nad vhodna vrata je pa obesil velik zvonec, da je vedno glasno zaropotalo, ko je kdo vstopil v hišo. Zračunal je malo več, kot je bilo običajno, da pa tudi skuha večerjo in postreže z zajtrkom in že mi je iz rok izpulil dvajsetaka. Dobro. Takrat ti to nekako vseeno. Utrujen si, komaj čakaš, da prideš pod tuš, opereš cote, si natakneš cokle ter poiščeš senco in pir.

Večerja je bila nekaj resnično posebnega. Za mizo v kuhinji se je stlačilo trinajst lačnih pohodnikov, šef se je obračal med obtolčenimi piskri, pot je kapljal tam po mizi. Bila pa neka pozitivna energija v zraku. Bili smo kot eno, čeprav z različnih koncev sveta. Ozirali smo se okoli sebe in se muzali nenavadnim dodatkom, ki so viseli vsepovsod. Večerja pa. Saj ne, da se ne bi trudil. Saj se je. Vendar. Neakšna gosta, rjavkasta in pekoča čorba z lečo ali fižolom. Kaj ti jaz vem. Celo noč mi je potem piskalo po črevesju. Pa, vendar. Pojedli smo vse. V nasprotju s tem, je pa imel sanitarije in sobe zgledno urejene. Kmalu smo se porazgubili po sobah, poslušaj lajež psov na vasi, utoneš v spanec. Jutri bo treba do Tosantosa.

Miro Četrnič

GORA MI BO POVEDALA, KDAJ BOM OSTARELA

Izbral sem goro, da določi meje mojih zmožnosti. Leta 1989, ko sem ravno dopolnil 40 let (in izdal knjigi Alkimist ter Romanje v Braziliji), sem bil na svojem drugem romanju v Pirenejih. V daljavi sem videl goro Pic de Guez in si dejal: »No, danes nimam drugih opravkov, pa bom splezal na ta vrh.«

Kot prvo je bilo težko priti do vznožja – od daleč je izgledalo enostavno. Ko sem končno prispel do izhodišča, sem imel pred sabo približno 5 ur vzpona za okrog 2,000 višinskih metrov. Nič posebnega. Začel sem se vzpenjati in zgrešil pot. Poznal sem vrh, vendar nisem imel niti vode niti hrane, ničesar. Nekako mi je uspelo priti na vrh. Ozrl sem se naokrog. Bilo je poletje. Ni bilo snega, vse je bilo pusto.

Zdelo se mi je, kot da sem na luni in zaskrbljeno pomislil: »Ne poznam poti navzdol in ne morem se vrniti po poti vzpona.« Skoraj štiri ure sem porabil za vzpon in nisem imel več moči za spust (ki zna biti celo bolj utrujajoč od vzpona). Sedel sem na tla in moja prva odločitev je bila, da ne bom kadil – moral sem ohranjati vso svojo energijo. Ozrl sem se naokrog in v daljavi zagledal mesto. »Tja grem«, sem si rekel.

Ko gledaš nekaj iz daljave, se zdi tako enostavno priti tja. Začel sem se spuščati proti mestu, ampak kmalu mesta nisem več videl. Zaskrbelo me je:

»Moj bog, tu lahko še umrem.«

In zatem sem pomislil: »No, saj ni tako slabo umreti na gori. Prišla bo zima, moje telo bo izginilo v snegu in postal bom legenda.«

Na srečo mi je uspelo priti do mesta, ampak to noč nisem mogel spati, celo telo je bilo v krču.

Šel sem preko svojih zmožnosti. Naslednji dan sem poklical svojo ženo Christino in ji povedal: »Včeraj sem se izgubil na gori in sem skoraj umrl.« Ona pa mi je odgovorila: »Prav, Paulo, ampak ne kliči prepogosto, da ne bo prevelik račun za telefon«. Razmišljal sem: »Moj bog, skoraj sem umrl, ona pa mi govori o računu za telefon«.

Po tej izkušnji sem se odločil, da mi bo gora povedala, kdaj bom ostarel. Tako se vsako leto enkrat vrnem tja in se povzpnem na vrh. Nekega dne ne bom zmož več in ko pride ta dan, mi bo pomenil mejnik, da so taki vzponi postali prenaporni zame in si moram najti nekaj drugega. In poiskal si bom kaj drugega. Tako je ta gora postala zame simbol.

(Paulo Coelho)

Mar ne meri vsak od nas svojih moči tako kot Coelho? Ne vsi? Verjamem! Moraš priti v določeno starost, da te začne skrbeti: do kdaj še?

Nikoli prej nisem imela gore, na katero bi se načrtno vračala vsako leto. Z izjemo Bohorja, seveda, ampak to je posebna ljubezen! Zadnjih nekaj let pa grem vsako jesen na Triglav merit svoje moči. Spotoma se vselej vprašam: grem zaradi preizkušnje ali zaradi užitka? Doslej je bil odgovor vedno: od doma se odpravim zaradi preizkušnje, potem pa uživam. In ko potem sedim ob Aljaževem stolpu, razmišljam: do kdaj še?

Še naslednje leto, dve, pet ... ali celo do osemdesetega in dlje, tako kot moja vzornica Marija Veble?

In kaj potem, ko bo vzpon na očaka le še mučna preizkušnja brez užitka? Treba si bo poiskati nekaj nižjega, nekaj pod 2000 m. Izbira je velika. Predno jih bom vse obiskala, bodo tudi ti vrhovi postali previsoki in prestrmi.

Pa potem? Slovo od hribov? Niti slučajno! Z avtom se bom zapeljala na Bohor in potem ubirala korake proti Javorniku, Debelem vrhu, Oslici ... Uživala bom v vsakem koraku, vsakem dnevu, vsakem cvetu ob poti ... Tako kot to počne naša Albinca!

Sonja

MLADINSKI TABOR V LOGU POD MANGARTOM

Mladinski odsek našega društva je v lanskem letu 2011 deloval po že ustaljenih tirnicah, ki smo jih zastavili v prejšnjih nekaj letih. Zimovanja osnovnošolcev na Bohorju so tako že tradicionalna, največ zaslug za to pa gre seveda mentoricam, ki vsaka na svoji šoli poskrbijo, da se otroci zadovoljni vračajo domov z Bohorja. V lanskem letu nam je uspelo izvesti tudi planinsko šolo na Osnovni šoli Brestanica, ki je potekala v spomladanskih mesecih. Mini tabor je v letu 2011 že četrtrič zapored zasedal prostor na Možnici na Bohorju, kjer smo kot po navadi poskušali otrokom približati življenje v sožitju z naravo. Enotedenski poletni mladinski planinski tabor pa je letos potekal na Rudnem polju na Pokljuki. Večina udeležencev tabora je kot običajno prihajala s Senovega, Koprivnice in Brestanice, nekaj pa jih je prišlo tudi iz Krškega in celo Brežic. Kljub slabemu vremenu, kateremu so botrovale padavine in zelo nizke temperature, smo uspeli izpeljati vse zastavljene ture. Povzpeli smo se na Viševnik, si ogledali planini Uskovnica in Konjščica, osvojili Triglav ter na koncu še občudovali razgled z Debele peči. V prostem času so seveda potekale razne umetniške, rokodelske, športne in družabne dejavnosti. Člani mladinskega odseka smo čez leto na pomoč priskočili tudi mentoricam, ki so organizirale šolske izlete za mlade planince. Proti koncu leta pa smo že začeli razmišljati o projektih za leto 2012, v upanju, da jih bomo uspešno izpeljali.

Simon Poznič, načelnik MO

Na vrhu Debele peči

POROČILO O PLANINSKEM TABORU ZA ODRASLE IN DRUŽINE

Letošnji t.i. "tabori", ki smo ga preživeli v Bohinju v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti, nam je spet bil všeč. Če preštejemo vse udeležence (nekateri so prišli kasneje in odšli prej), nas je bilo skupaj 23 (od tega 6 otrok), v glavnem pa 17 stalnih udeležencev.

Na kratko iz dnevnika tabora:

V torek, 16.8.2011 - pobrali Janka in Zdravka - dva vrla Bohinjca, ki sta nas "zapeljala" med same jurčke na 1482 m visokem Javorjevem vrhu. Nato smo obiskali še energetske točke na Praprotnici, se razgledali po biatlonskem centru na Rudnem polju in se po drugi smeri odpeljali navzdol proti Jereki. Spotoma smo se povzpeli še na 1265 m visoki Galetovec in nekaj minut kasneje obiskali še 1001 m visok Vodnikov razglednik. Za prvi dan več kot dovolj!

V sredo, 17.8.2011 - pet žensk se je preko Komarče povzpelo do Črnega jezera in nato so na Komni "prijetno presenetile" našo nekdanjo planinko Vido, ki vzorno skrbi za Dom na Komni (1520 m visoko) in za lačne želodčke obiskovalcev. Vrnile so se po klasiki do Savice. Druga skupina pa je v velikem številu šla peš na Vogar (1054 m), si ogledala tudi razgledišče in se vrnila v CŠOD.

V četrtek, 18.8.2011 - prav vsi smo se odpravili na planino Blato z avti (cena za parking je 10 €!). Skupaj smo se nato peš napotili najprej na Planino v Lazu, sestopili do Planine pri Jezeru in nato prišli zložno do avtov na Blatu.

V petek, 19.8.2011 - štiri naše gospe so šle peš iz Ribčevega laza do SKI Hotela na Voglu in nato do Orlovih glav. Sestopile peš do SKI hotela in nato v dolino z gondolo. Druga skupina tabornikov pa je medtem iz ČŠOD šla peš do Savice in nazaj.

V soboto, 20.8.2011 - vsi skupaj smo krenili iz ČŠOD po lovski poti v Ribčev Laz, nato obkrožili jezero in se vrnili v ČŠOD po lovski poti, ki se prične pri spodnji postaji gondolske žičnice za Vogel.

V nedeljo zjutraj smo se vračali domov, eni hitreje, drugi počasneje. Hitreje so prišli tisti, ki so šli še k maši na Brezje; mnogo kasneje pa so prišli tisti, ki so si na Bledu šli ogledat razstavi Picassa in slovenskih impresionistov; za nameček pa še obiskali gospo Simono v Mlinem, ki ima lastno galerijo ročnih del in razstavo starin.

Končna ocena tabora je stvar vsakega udeleženca, vsak zase pa nam je na glas povedal: LEPO!

Se vidimo letos prvi teden avgusta v Kranjski Gori?

MISLI NAŠIH MLADIH ČLANOV

Poletni tabor

Na poletnem taboru mi je bilo najbolj všeč, ko smo se kopali v Bohinjskem jezeru. Pa všeč mi je bilo tudi, ko smo se lahko igrali, kar smo hoteli.

Poletni tabor mi je bil zanimiv.

(Tilen, 9 let, 4. razred OŠ Koprivnica)

V taboru

V taboru mi je bilo najbolj všeč, ko sem prišel na Triglav.

Bilo je naporno, a ko sem prišel na vrh, sem si oddahnil.

Želim si, da bi šel še enkrat.

(Žiga Cvar, 9 let, OŠ Adama Bohoriča Brestanica)

Na izletu

V soboto sem moral zgodaj vstati, zato sem bil zaspan. Vedel sem, da grem na pohod s planinci. Malo sem bil živčen, ker je bilo to prvič. Oblekel sem športno oblačilo in primerno obutev. Ura je bila 6.30, zato sva z mamico odšla na brestaniško avtobusno postajo.

Kmalu zatem se je pripeljal avtobus, bil je velik. Spremljala nas je učiteljica Anja. V avtobusu pa sem sedel zraven sošolca Gala. V avtobus so prišli učenci in učiteljice iz drugih šol, Niso mi bili všeč. Čez nekaj časa smo prispeli. Začeli smo s hojo. Med

hojo sem se pogovarjal z Niko, Galom in Robin. Med hojo nas je učiteljica Anja fotografirala, to mi ni bilo preveč všeč. Z Galom sva se igrala dojenčke. Razdelila sva vloge. Jaz: dojenček, Gal: moj brat, Robin: mama in Nika: babi. Niki in Robin to ni bilo všeč. Morala sva se sprijazniti.

Prišli smo do koč, kjer smo si oddahnili in pojedli malico. Z Galom naju je tiščalo lulat. V koči je bila gneča, zato sva šla za koč. Tam je bilo tudi nekaj ljudi, zato naju je bilo malo sram.

Odšli smo od koč. Ko smo hodili, smo videli skale, zato nas je postalo strah. Ampak učiteljica nam je povedala, da ne bomo hodili tam, kar nas je pomirilo. Hodili smo po strmih poteh, kar ni bilo enostavno. Celo 3 krat sem padel. Čez dobrih 20 minut smo prišli do vrha. Tam smo si odpočili. Prišel je tudi lep kuža.

Odšli smo nazaj. Mi smo prepevali skoraj celo pot. Peli smo pesem z naslovom Brestanica. Besedilo gre tako: Brestanica je zakon. Kaj je? Zakon! Učenci iz Koprivnice in Senovega so nas hoteli preglasiti, ampak ni jim uspelo, pa čeprav nas je bilo najmanj. Prišli smo do kmetije, kjer sta se kravi napadali, nato se je krava polulala. Vsi smo se smejali. Bili smo že pri avtobusu. Nato smo prišli do brestaniške avtobusne postaje. Tam je bila mami in sva se odpeljala domov.

Ta dan mi bo ostal v spominu, ker je to bil prvi pohod, ki je bil zabaven. Donačko goro drugim planincem priporočam, pa čeprav je zelo strma.

(Erazem Brinovec, 5. razred OŠ Adama Bohoriča Brestanica)

Na izletu

V soboto smo se s šolo odpravili na Donačko goro. Vstati sem morala malo prej kot po navadi. Preverila sem še nahrbtnik. Nato sem se obula in z atekom sva se odpeljala proti avtobusni postaji. Zelo sem bila nestrpna zaradi ure. A sva le prišla. Tam sva se z atekom poslovila, jaz pa sem hitro tekla k svojim prijateljem. Medtem, ko smo čakali na učiteljico, smo se malo pogovorili, da nam ne bi bilo dolgčas. Nato pa je učiteljica le prišla. Zdaj smo z učiteljico čakali samo še na avtobus, ki je kmalu prispel. Ker nismo bili prepričani, če je pravi, smo raje vprašali voznika. Seveda, to je bil naš avtobus. Nisem bila preveč vesela vožnje z avtobusom, ker sem se spomnila, da sem doma pozabila vzeti tableto proti slabosti. Imela sem srečo, ker nas je morala učiteljica še vpisati, kdo je, kdo ni. In tako smo se odpeljali.

Na avtobusu smo sedeli samo Brestaničani. Nismo pričakovali še drugih. Ker smo želeli peterčki sedeti skupaj, smo Nika, Erazem, Gal in jaz sedli skupaj. Najprej smo se pogovarjali o Donački gori. Nihče od nas ni pričakoval velike gore. Mislili smo, da bo to le kakšen hribček. Seveda pa na avtobusu nismo pozabili na zabavo. Iz mizic na avtobusu smo si naredili računalnike. S tem smo se kar dolgo zabavali. Potem pa je postalo že dolgočasno. Gal se je domislil dobre igre, risanja risbic v svoji lastni sapi. Nam se je to zdelo zelo zanimivo, šoferju, ki pa je po končanem izletu moral počistiti vsa okna, pa toliko manj. Mi smo sedeli bolj spredaj, Maj iz tretjega razreda pa je sedel na čisto zadnjem sedežu. Maj se je tako smejal, da se še jaz nisem mogla zadržati. Ko smo prišli do Koprivnice, smo se ustavili in v avtobus so vstopali učenci iz Koprivnice. Z Niko sva bili jezni, saj jih nisva pričakovali. Kasneje sva z Niko ugotovili, da za nama nihče ne sedi. Nika se je spomnila, da lahko dava sedeže nazaj. Nato sva jih spet dvignili, a občutek ni bil več dober, zato sva ju dali nazaj. Potem pa mi je postalo slabo. Učiteljica je rekla, da naj raje sedem na prvi sedež. Sedla sem na prvi sedež. Bilo mi je zelo dolgčas, saj zraven mene ni sedela Nika. Sedela sem sama, čisto sama. Imela sem srečo, saj smo hitro za tem prispeli na postajo, iz katere smo štartali.

Kasneje smo se odpravili in voditeljica sta nam pokazala, na katero goro gremo. Že samo ob pogledu na goro smo onemogli. A vseeno nam je bil to cilj, ki ga moramo doseči. Zato smo vztrajali. Že na prvem ovinku oziroma na prvem travniku smo se slikali. Seveda pa smo nekje morali imeti malo počitka. Vsekakor pa nismo pozabili na malico. No, ker sem jaz en velik sladkosned, nisem pojedla nobenega sendviča. Le pila sem in jedla Nikine bombone. Ampak tudi v mojem nahrbtniku se je še kaj skrivalo. Na primer...čips. Ja, seveda. Takoj sem ga odprla in vprašala še druge, če bodo oni tudi.

Ko smo se najedli, pa smo se odpravili naprej. Ampak ne tako zlahka. Namreč bilo je zelo mrzlo. Jaz pa sem rokavice pozabila doma. Poti pa nismo nadaljevali po cesti, ampak po gozdu. Pa ne po navadnem. Pot smo nadaljevali po pragozdu. Bil je zanimiv, saj je imel zelo zanimiva drevesa. No, seveda pa ne tako, kot je rekla učiteljica iz Koprivnice. Za vsako drevo je namreč rekla: Ooooo... Poglejte to

mogočno drevo. Po mojem je res malce pretiravala. V pragozdu pa so bile tudi stopničke. Nika je mislila, da so naravne. No... ne vem natančno. Ampak po mojem mnenju jih je naredil človek. Ko smo hodili, nas je učiteljica iz Koprivnice opozorila, da imamo stopničke in da se hodi po njih. Prepovedala nam je plezanje po hribčkih. No, saj je naredila prav. Kar naenkrat smo pred seboj zagledali skale. Ker smo bili polni adrenalina, smo šli seveda plezat po skalah. Kmalu smo bili na vrhu, kjer smo jedli in srečali še ljubkega psa, ki smo ga na žalost morali zapustiti in se vrniti v dolino. Med potjo nazaj smo si izmislili zelo dobro himno, ki govori o tem, da je Brestanica zakon. Hecno je bilo, da smo štirje Brestaničani bili glasnejši od dvajset Koprivničanov.

Ta dan si bom zelo dobro zapomnila, saj sem se zelo dobro imela s svojimi starimi in novimi prijatelji. Bil je odličen dan in z veseljem bom šla tudi na naslednji izlet – Šmarno goro.

(Robin Sotošek, 5. razred OŠ Adama Bohoriča Brestanica)

OBHODNICA SENOVEGA

Obhodnica Senovega

Za pohodnike, ki se radi podajo na krajše pohode v okolico Senovega, smo pripravili traso pohodniške poti **Obhodnica Senovega**, ki povezuje **20 vrhov in zanimivih točk**: Armez, Čičov vrh, sv. Jakob na Šedmu, sv. Jošt, Oslica, Debeli vrh, Veliki Koprivnik, Veliki Javornik, Mali Javornik, Možnica, Skalica, Grmada, partizanska bolnica, Koča na Bohorju, Plešivec – Špic hrib, partizanska tiskarna, slap Bojanca, slap Pekel, slap Ubijavnik in slap Bojavnik.

V enodnevnem pohodu bi povprečen pohodnik težko obiskal vse kontrolne točke, lahko pa iz te trase naredimo tri lepe izlete – na primer:

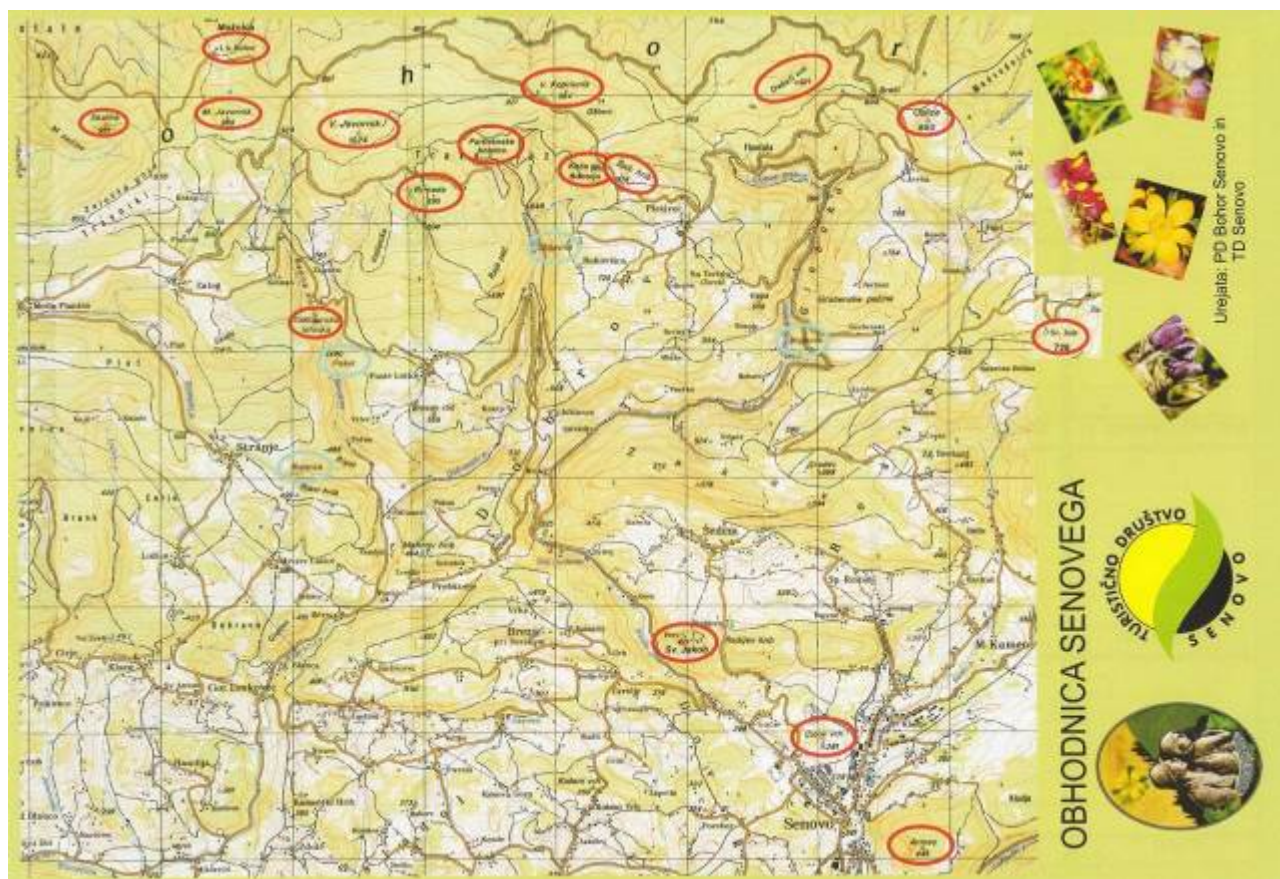
- Armez – Čičov vrh – Šedem – sv. Jošt – Oslica – Debeli vrh – koča na Bohorju – Špic hrib,
- koča na Bohorju – vel. Koprivnik – Vel. Javornik – Mali Javornik – Možnica – Skalica – Grmada – partizanska bolnica,
- partizanska tiskarna in slapovi

Pri pripravi poti smo imeli predvsem v mislih **mlade planince v osnovnih šolah in vrtcih**, ki jim bodo planinski izleti bolj zanimivi, če bodo na njih polnili svoje pohodniške dnevnike z žigi. Mentorice lahko pred vsakim pohodom v naši društveni pisarni prevzamejo žige za posamezne kontrolne točke ter za vsakega udeleženca pohoda tudi pohodniški dnevnik, na katerem je zemljevid poti in prostor za odtis žigov.

Na našo »senovško transverzalo« vabimo tudi vse ostale planince. **Pohodniški dnevnik** lahko prevzamete v društveni pisarni ali vam ga na željo pošljemo po pošti. Kot dokazilo o prehojeni poti pa bodo namesto žigov zadostovale tudi vaše fotografije s kontrolnih točk.

In kaj potem, ko bo »dnevnik poln«? Prinesite ali pošljite ga naš naslov: PD Bohor Senovo, Titova 106, Senovo. Vpisali vas bomo v evidenco »dobrih poznavalcev Bohorja«, kar po prehojeni obhodnici nedvomno boste, in potrdili vaš dnevnik. Potrjene dnevnike s simboličnim spominkom na prehojeno pot bomo pohodnikom podelili vsako leto na letnem zboru članov.

OPRAVLJENI IZLETI

CILJ	DATUM	ŠT. UDELEŽENCEV
Planina Gadova peč	15. 01. 2011	32
Vremščica- Slavnik	19. 02. 2011	30
Kum	12. 03. 2011	15
Velebit	25. - 26. 06.2011	26
Sonnblick	30-31.07.2011	29
Visoka Ponca	03.09.2011	49
Svinjak	01.10.2011	26
Menina planina	22.10.2011	18
Smrekovec	19.11.2011	25

PROGRAM TRADICIONALNIH PRIREDITEV, POHODOV, TABOROV IN PLANINSKIH TUR

Tradicionalne prireditve in pohodi

Datum	Naslov dogodka	Opis dogodka	Odsek	Vodja
08.01.2012	Novoletno srečanje posavskih planincev v koči na Bohorju		KTP	PD Bohor in oskrbnik koč
11.02.2012	18. Valentinov pohod	Tradicionalni zimski pohod Kozje - Bohor	KTP	Marija Krušič 051 725 412
10.03.2012	Planinski ples		MLO	Gregor Umek, 040 719 096
17.03.2012	Zbor članov PD Bohor Senovo		KTP	Hinko Uršič, 031 319 032
06.05.2012	35. Jezikova nedelja na Bohorju		KTP	UO PD
09.06.2012	11. Juriš na Bohor	Tradicionalni pohod ob občinskem prazniku	KTP	UO PD
07.07.2012	Večer na Bohorju		KTP	Oskrbnik koč na Bohorju
21.10.2012	Kostanjeva nedelja na Bohorju		KTP	UO PD

Pohodi in planinske ture

Datum	Naslov dogodka	Opis dogodka	Ods ek	Vodja
14.01.2012	Kočevski gozdovi	Planinski izlet v kočevske gozdove. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
25.02.2012	Slivnica	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
24.03.2012	Gore - Kopitnik	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
21.04.2012	Porezen	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
19.05.2012	Pristovški Storžič	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
29.06.2012 do 01.07.2012	Una	Planinski izlet v Bosno. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308

od 14.07.2012 do 15.07.2012	Planinski izlet v tujino	Planinski izlet v italijanske ali avstrijske Alpe. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
11.08.2012	Špik	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
08.09.2012	Kepa	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
20.10.2012	Soriška planina	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
17.11.2012	Snežnik	Planinski izlet. Avtobus.	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308
08.12.2012	Lisca - Bohor	Planinski izlet	KIZ	Marjan Poznič, 041 901 308

Tabori

Datum	Naslov dogodka	Opis dogodka	Odse k	Vodja
Od 21.07.2012 do 28.07.2012	Poletni mladinski planinski tabor	Robanov kot	MLO	Klemen Hlebec, 040 726 825
Od 01.08.2012 do 07.08.2012	Tabor za odrasle člane in družine z otroki	Kranjska gora	KIZ	Marija Krušič, 051 725 412

Ostale aktivnosti za otroke in mladino

Datum	Naslov dogodka	Opis dogodka	Odsek	Vodja
od 01.06.2012 do 02.06.2012	Otroški mini tabor	Tradicionalni otroški mini tabor na Bohorju / Možnica	MLO	Simon Poznič, Damjan Omerzu

NEKAJ ZA DUŠO

Jutro

Vedno so mi bila v hribih najlepša zgodnja jutra. Tako je tudi sedaj, ko hodim le še po Bohorju. Bilo je nekaj let nazaj, ko nas je Marjan mrzlega zimskega dne še v popolni temi odpeljal s Senovega na Jevšo do vznožja Oslice. Kratek vzpon po zasneženem pobočju in potem čakanje. V daljavi je obzorje počasi vse bolj žarelo. Iz jutranjega mraka so se prikazali najprej bližnji kuclji z Medvednico, nato bolj oddaljeni Boč, Donačka gora, Pohorje,... in povsem zadaj zasneženi vrhovi Kamniških Alp. Naenkrat je postalo povsem svetlo, celo pobočje Oslice se je zalesketalo in vzšlo je sonce – ogromna žareča kroglja. Čarobni trenutki so kar trajali in trajali....Bilo je kot včasih v Cerknem, ko sva se z Milanom zvečer povzpela na Porezen, prespala v koči in zjutraj navsezgodaj na vrhu čakala sončni vzhod.

Vsako jutro je drugačno. Različno se oglašajo ptice, vsakokrat so drugačni razgledi na Snežnik, Gorjance... Včasih se narava pokaže v vsej svoji lepoti, drugič vse prekriva megla in le ugibam, kje so znani vrhovi. Verjamem v neko posebno energijo na Bohorju. Vedno bolj! Od zgodnje pomladi do pozne jeseni in celo pozimi me ob poti presenečajo bohorske cvetice kot so teloh, jarice, žanjevec, kukavice.... Vse bohorske rastline so opisane in s fotografijami prikazane na spletni strani PD Bohor – obsežno večletno delo neprecenljive vrednosti Tadeje in Marine Brinovec.

Albina Mahovne

**»So dnevi, ki so vredni spomina,
so dogodki, ki ostanejo v spominu,
in so ljudje, zaradi katerih je svet lep.«**

Kako resnično!

Albina Mahovne

Dr. Miha Potočnik je v svoji knjigi **Srečanja z gorami** zapisal:

» Ko se bom nekega jutra poslovil, ne žalujte prijat'ljji, ozrite se na ožarjene vrhove vzhajajočega sonca – to je življenje.«

In še:

»Vsaka moja sedanja pot v hribe je en sam spomin in obenem eno samo slovo. Pa ni žalostno, samo doživljanje posebne vrste je.«

POROČILO O JEZIKOVI NEDELJI SKOZI NOVINARKINE OČI

http://www.dolenjskilist.si/2011/05/09/61650/novice/posavje/FOTO_Jezikova_nedelja_na_Bohorju/

Bohor - Čeprav pregovorno velja, da s(m)o po navadi ženske tiste, ki s(m)o ob različnih priložnostih – po navadi s strani moškega spola - napadene zaradi domnevno predolgega jezika, pa je tudi tokratna Jezikova nedelja dokazala, da temu ni tako. Vsaj tako bi lahko sklepali po rezultatih tradicionalne prireditve, ki poteka pod okriljem Planinskega društva Bohor s Senovega. Tako nagrado za najdaljši, kot tudi za najtežji jezik, sta namreč včeraj domov odnesla moška, ženske pa s(m)o svojo čast ubranile v kategoriji izvirnosti.

Šalo na stran, tekmovalci seveda niso na ogled postavili svojih jezikov, ampak so bili predmet ocenjevanja svinjski in goveji. Tako kot običajno je komisija, ki so jo sestavljali Ivica Gošek, Božo Kosalec in Miroslav Mikeln, ocenjevala jezike v treh kategorijah, skupno pa jih je bilo 15. Poleg meril, kot so teža, dolžina in

inovativnost, je bil najpomembnejši kriterij užitnost, saj so člani komisije tekmujoče izdelke tudi pokusili.

In kdo je imel letos najtežjega oziroma najdaljšega? V prvi kategoriji je največji pokal za 2,15-kilogramski jezik domov odnesel **Urban Uduč**, za njim pa sta se uvrstila še **Branko Uduč** z 2,10 kg težkim jezikom in **Cveto Jeler**, katerega jezik je bil težak 2,02 kg.

Z žensko konkurenco je z najdaljšim jezikom, ki je meril kar 70,5 centimetra, v drugi kategoriji pometel tudi **Primož Klavžar**, ki sta mu sledili na 2. mestu **Špela Klavžar** s 70 cm dolgim jezikom, na tretje pa se je zavihtela Ivanka Požun s 35,5-centimetrskim jezikom.

Največ pozornosti obiskovalcev pa je kot vedno pritegnila izvirnost narejenih aranžmajev iz jezikov. V tej kategoriji je letos ponovno slavila večkrat zmagovalka **Dragica Cerjak**, ki je iz jezikov upodobila prav bohorsko planinsko kočo. S svojima idejama pa sta komisijo navdušila tudi drugo uvrščena **Magda Glas**, ki je upodobila knapovskega škrata, in **Jakob Colarič**, ki se je na tretje mesto uvrstil z upodobitvijo starejše planinske kočice, katero je izdelal ob pomoči stare mame.

Lepo vreme, ki je zdržalo vse do konca prireditve, je tudi letos privabilo množico obiskovalcev, ki so na 896 metrov visoki Bohor prišli peš, z avtomobilom, štirikolesniki, na konjskem hrbtu ali pa so nanj prikolesarili. Da se je prijetno druženje nadaljevalo tudi po koncu uradnega dela, pa so z glasbo in petjem poskrbeli Brodniki.

Besedilo: A. K.

ČESTITAMO

Divjak Mariji in Jožetu za prehojeno Zasavsko planinsko pot.

POMEMBNEJŠI PODATKI O DRUŠTVU

✉ Planinsko društvo Bohor Senovo, Titova cesta 106, 8281 Senovo

✉ pdbohor@gmail.com www.pdbohor.si

Uradne ure: poleti od 19.00 do 20.00 ter pozimi od 18.00 do 19.00.

☎ Koča na Bohorju: 07 - 49 - 72 - 475

PLANINSKI PLES *2012*

ZAHVALA ZA PODPORO:

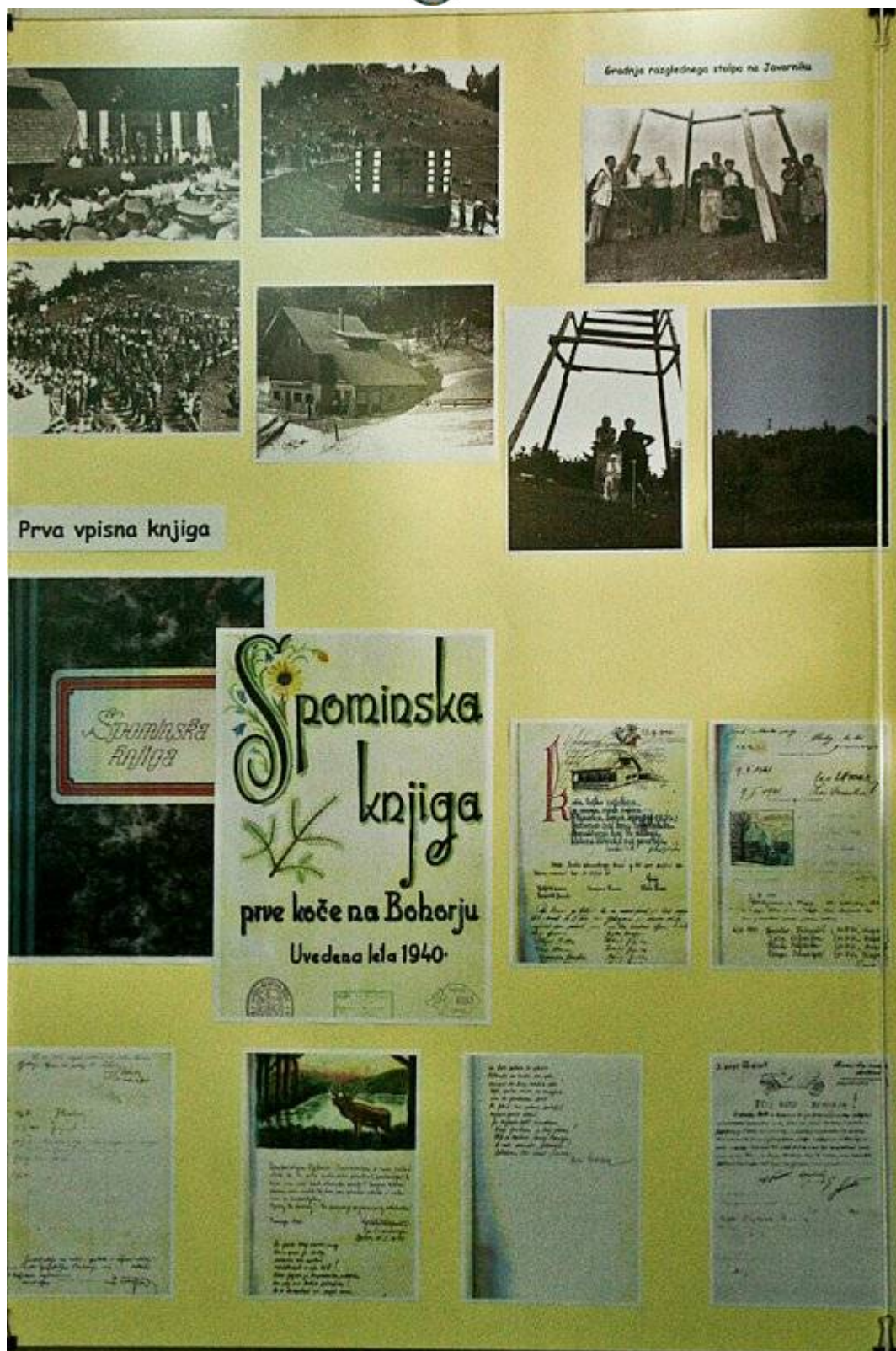
Centros d.o.o.
strojne instalacije

MIZARSTVO BRILI
BOGDAN BRILI S.P.

BRUŠENJE IN SKOBLJENJE KOVIN
KADIVNIK LADISLAV S.P.

Naklada: 50 izvodov

PD Bohor Senovo

marec 2012